

schén tilkommende Marschpenge udbetalte, naar de tiltræde Reisen, ved den Afdeling, fra hvilken de hjemforloves, en Forandring, som, medens den ganske stemmer med den Hensigt, der har begrundet Marschpenges Tilstaaelse, nemlig at forebygge at Soldaten skal komme i den Nødvendighed at tigge sig frem paa Reisen — hvilken Hensigt selvfølgelig ikke opnaaes, naar Marschpengene ikke udbetales før Reisen er endt — er fremfaldt derved, at det til Udredelse af Landsoldaternes Marschpenge præsumtiv fornødne Beløb, efter at Ligningen af samme paa Landet er bortfalden ifølge Loven af 20de Juni f. A. § 1, er optaget paa Krigsministeriets Budget ganske som enhver anden under Ministeriet hørende Udgiftspost, og det følgelig nu paahviler bemeldte Ministerium, i Stedet for som før Finantsministeriet, at paasee Rigtighed aflagt for, hvad der udbetales i Marschpenge.*)

Da nu, som ovenfor anført, det af Hertugdømmet Slesvig udsfrevne Mandskab tilkommer i Marschpenge 25³/₄ Rbß daglig og det af Kongeriget udsfrevne ifkun 16 Rbß daglig, saa opstaaer herved en Ulighed, der især bliver paafaldende og maa give Anledning til Misforstaaelse, naar saavel Mandskab fra Slesvig som fra Kongeriget samtidigt hjemforloves fra een og samme Afdeling.

Denne Ulighed er det anseet nødvendigt at see hævet. Dette kunde nu see enten derved, at det ved Forhandlingerne med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig søgtes opnaaet, at Marschpenge for det af Hertugdømmet udsfrevne Mandskab, ved en af bemeldte Ministerium bevirket allerhøieste Bestemmelse, nedsattes fra 8 til 5 Rß daglig, eller paa den Maade, at Marschpengene for Mandskabet fra Kongeriget

ved Lov søgtes forhøiede fra 16 til 25³/₄ Rbß daglig. Det sidste Alternativ har ubetinget maattet gives Fortrinet, deels fordi det dog neppe var sandsynligt, at Forhandlingerne angaaende den forstnævnte Forandring vilde lede til det tilsigtede Resultat, deels og fornemmelig af den Grund, at Marschpengene, saaledes som de nu for Kongeriget ere fastsatte, i og for sig antages utilstrækkelige, idet Soldaten formeentligen ikke paa sin Reise til eller fra Troppesafdelingen kan af 16 Rbß. om Dagen afholde selv kun de allernødvendigste Udgifter, og saaledes, naar han selv er aldeles blottet for Midler, dog kan blive nødt til tildeels at tigge sig frem. At Godtgjørelsen, for fuldkommen Dverreensstemmelses Skyld, har maattet ansættes i Brokffilling, har saameget mindre væst Betænkelighed, som ligeledes flere Lønnings- og Undermunderingsafsatser ere ansatte i Femledeelsfillinger.

Da endelig den foreslaaede Forandring formenes at være af mere paatrængende Natur, er det antaget rigtigt, ikke at opsætte den til næste Finantsaars Begyndelse, men at lade den træde i Kraft allerede fra 1. Januar 1852. ad §. 2.

Forordningen af 20. Juni 1788 fastsætter kun, at Marschpengene skulle godtgøres Landsoldaterne med 1 Mark daglig. „Landmilitair- und Remonte-Ordnung“ af 1. August 1800 har derimod, ved at bestemme Marschpengene til 8 Rß. daglig, tilføiet den Forklaring: „at paa een Dag skal regnes 4 Mil, og at de overflødende eller overhovedet ikke 4 Mil udgjørende Veistrafninger ere at regne for en Dag“. I Kongeriget har den Praxis gjort sig gjældende, ved Beregningen af Soldaternes Marschpenge strengt at holde sig til, at der ifkun godtgøres 4 Rbß. pr. Mil, altsaa ogsaa naar Miletalet ikke gaaer op med 4 (f. Ex. for 30 Mil 1 Rbd. 24 f.). Da Dverreensstemmelse ikke blot i Henseende til Størrelsen af Marschpengene for de af Slesvig og de af Kongeriget udsfrevne Soldater, men ogsaa i Henseende til Beregningsmaaden, maa ønskes tilveiebragt, saa er det anseet nødvendigt, at hiin Praxis, der ligesaa lidet stemmer med Bestemmelsen i Forordningen af 1788 om dagviis Beregning, som med Analogien af den i Forordningen af 1. August

*) Marschpengene for Indmarschen, hvis Udbetaling ikke kan udsættes indtil Mandskabets Ankomst til vedkommende Afdeling, da Saa-dant vilde være stridende mod Hensigten, blive vel, ifølge truffen Dverreenskomst med Finantsministeriet, endnu udbetalt paa Hjemstedet ved Lægsforstanderne eller Lægsmandene, som erholde de dertil fornødne Summer udbetalt ved Amtstuerne, men saaledes, at Krigsministeriet debiteres for disse Summer og fra Lægsforstanderne pp. vil have at modtage Regnskab for samme.